ΚΑΦΕΚΟΠΤΕΙΟΝ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ
ΠΛΑΤΕΙΑ ΜΑΡΚΑΤΟ
προσφέρει πάντα τοὺς ἀγνότερους καφέδες

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

ΠΟΥ ΚΑΙΡΟΣ....

Πλῆθος ἀπὸ ἐργασίας ἔχει ἡ κάθε ἡμέρα νὰ μᾶς παρουσιάσῃ. Ἀτελείωτος σειρὰ ἀπασχολήσεων περιμένει τὸν ἄνθρωπον εὐθὺς ὡς ἀτενίση τὸ φῶς κάθε νέας ἡμέρας.

Ὅλας αὐτὰς τὰς ἐργασίας καλεῖται ὁ ἄνθρωπος νὰ τὰς ἀξιολογήσῃ, νὰ τὰς τοποθετήσῃ εἰς μίαν σειράν, νὰ δώσῃ εἰς ἄλλας προτεραιότητα καὶ ἄλλας νὰ τὰς ἀναβάλῃ διὰ καταλληλότερον χρόνον καὶ νὰ ἀρχίσῃ τὴν ἐκτέλεσίν των, ἀπὸ ἐκείνας ποὺ θεωροῦνται ὡς ἐπείγουσαι. Ἀλλ' εἰς τὸν κατάλογον αὐτὸν τῶν ἐργασιῶν τῆς ἡμέρας λησμονεῖ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὁ ἄνθρωπος νὰ ἐγγράψῃ μίαν ἐργασίαν ἀπολύτου προτεραιότητος, ἀλλὰ καὶ ὑψίστης σημασίας· τὴν ἐργασίαν τῆς πνευματικῆς του οἰκοδομῆς· τὸ ἔργον τῆς ψυχικῆς του μορφώσεως· τὴν ἀγίαν ἀπασχόλησιν τῆς μελέτης τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ. Ρίπτουν ὅλας τὰς δυνάμεις των οἱ πολλοὶ καὶ ἐξαντλοῦν ὅλας τὰς ὥρας καὶ τὰς στιγμὰς τῆς ζωῆς των εἰς τὰ καθημερινὰ βιοτικά ἔργα, οὔτε ὀλίγα ὅμως λεπτὰ δὲν διαθέτουν διὰ τὸ κατ' ἐξοχὴν ἔργον νὰ γνωρίσουν τὸν νόμον καὶ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ.

⁂

«Ποῦ καιρὸς γι' αὐτά;» «Δὲν ἔχομεν καιρόν». Ἀλλὰ διὰ ποῖα πράγματα δὲν ἔχει ὁ ἄνθρωπος καιρόν; Διὰ πράγματα, ποὺ δὲν ἐξυπηρετοῦν τὸ συμφέρον του· ποὺ δὲν ἔχουν νὰ τοῦ προσφέρουν κάτι ὡς κέρδος. Τέτοια ὅμως εἶναι ὅσα συνδέονται μὲ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, μὲ τὴν πνευματικὴν τροφοδοσίαν, μὲ τὴν ἐπικοινωνίαν πρὸς τὴν αἰωνίαν καὶ σώζουσαν ἀλήθειαν; Ὦ! Πρέπει νὰ εἶναι κανεὶς τελείως ἀδιαφώτιστος· πρέπει νὰ ἔχῃ στοιχειώδη ἄγνοιαν τῆς ἀληθείας διὰ νὰ ὑποστηρίξῃ, ὅτι δὲν εἶναι ἀπολύτου προτεραιότητος ἡ γνῶσις τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ καὶ ὅτι ἡ ἀπασχόλησις μὲ αὐτὸ δὲν τοῦ ἐξασφαλίζει κέρδη μεγάλα.

Τί ἐβεβαίωσεν ὁ Κύριος; «Ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων καὶ πιστεύων τῷ πέμψαντί με ἔχει ζωὴν αἰώνιον». Δηλαδὴ ἐκεῖνος ποὺ ἀκούει καὶ ἐγκολπώνεται τὴν διδασκαλίαν μου καὶ πιστεύει εἰς τὸν Πατέρα μου, ὁ ὁποῖος μὲ ἔστειλεν εἰς τὸν κόσμον, ἔχει ἀπὸ αὐτῆς τῆς στιγμῆς ποὺ ἐπίστευε ζωὴν αἰώνιον. Ποίους δὲ ἐμακάρισεν ὁ Αἰώνιος Λόγος τοῦ Θεοῦ; Ἐκείνους ποὺ ἔχουν τὴν ὄρεξιν καὶ τὴν διάθεσιν νὰ ἔρχωνται εἰς ἐπικοινωνίαν, νὰ ἀκούουν καὶ νὰ μελετοῦν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ ἐφαρμόζουν αὐτόν.

⁂

«Οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος Θεοῦ». Δὲν θὰ διατηρηθῇ ὁ ἄνθρωπος εἰς τὴν ζωὴν διὰ μόνου τοῦ ἄρτου ἀλλὰ μὲ κάθε προσταγήν, ποὺ θὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ Θεοῦ. Ὅταν τὸ εἴπῃ ὁ Θεός, καὶ χωρὶς τροφὴν ἀκόμη δύδύναται νὰ ζήσῃ ὁ ἄνθρωπος. Τὴν μεγάλην αὐτὴν ἀλήθειαν δὲν ἠμπόρεσε νὰ τὴν ἐννοήσῃ ὁ ἄνθρωπος, παρὰ τὴν ποικίλην μόρφωσιν, τὴν ὁποίαν ἀπέκτησεν εἰς τὸν αἰῶνα τῶν θαυμαστῶν κατακτήσεων. Καθὼς ἐπίσης δὲν ἀντελήφθη τὶ πλοῦτος καὶ τὶ θησαυρὸς κρύπτεται εἰς τὸν ἄλλον ἐκεῖνον λόγον τοῦ Κυρίου, «ἐγὼ εἰμὶ ἄρτος τῆς ζωῆς· ὁ ἐρχόμενος πρός με οὐ μὴ πεινάσῃ καὶ ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ μὴ διψάσῃ πώποτε». Τὸ ψωμὶ ποὺ χορταίνει καὶ τὸ νερὸ ποὺ ξεδιψάει τὸν διψασμένον ἄνθρωπον, ὥστε ποτὲ νὰ μὴ ξαναδιψάσῃ, εἶναι ὁ Κύριος καὶ ἡ διδασκαλία του. Καὶ ὅποιος τὴν δέχεται τὴν διδασκαλίαν του, αὐτὸς λαμβάνει ἐνίσχυσιν καὶ νέας πνευματικὰς δυνάμεις καὶ ἱκανοποιεῖται τελείως ἡ ψυχὴ του καὶ ἀπολαμβάνει ἀνέκφραστον πνευματικὴν τέρψιν καὶ ἀγαλλίασιν.

Καὶ μὴ νομίσῃ κανείς, ὅτι τοῦ ζητεῖ ὁ Θεὸς νὰ παραμελήσῃ τὰς ἐργασίας του, τὰς ἐπιδόσεις καὶ ἀνειλημμένας ὑποχρεώσεις του, προκειμένου νὰ μελετήσῃ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, νὰ τραφῇ πνευματικῶς μὲ ἕνα τμῆμα τῆς Ἁγίας Γραφῆς ἢ μὲ ἕνα χριστιανικὸν βιβλίον ἢ ἕνα ἄρθρον ὀρθοδόξου χριστιανικοῦ περιοδικοῦ. Ὄχι. Ὁ Θεὸς θέλει τὴν ἐργασίαν μας τὴν κάθε ἐργασίαν μας νὰ τὴν κάνωμεν κατὰ τὸ δυνατὸν τέλεια, χωρὶς ἀμέλειαν καὶ παραλείψεις. Εἶναι δυνατὸν ὅμως καὶ ἡ καθημερινή μας ἐργασία νὰ γίνεται, καὶ τὸ καθῆκον τῆς μελέτης, τῆς πνευματικῆς μελέτης. Πῶς θὰ ἐπιτευχθῇ αὐτό; Ὅταν ὑπάρχῃ πρόγραμμα εἰς τὴν καθημερινὴν ζωήν· ὅταν δὲν ἀφίνωμεν νὰ μᾶς φεύγουν ἀνεκμετάλευτοι ὧραι διὰ τὸν πνευματικὸν μας ἀνεφοδιασμόν.

«Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις» Ἔλεγεν ὁ Προφήτης. Μὴ ἐπιτρέψῃς, Κύριε, νὰ ἐκτροπῇ εἰς λόγους πονηροὺς ἡ καρδία μου, ὥστε νὰ παρασυρθῶ εἰς προφάσεις ποὺ νὰ δικαιολογοῦν προδήλους ἁμαρτίας μου, ἃς ἐπαναλαμβάνουν καὶ οἱ πιστοί. Ἀλλὰ δίδε μας τὴν διάθεσιν νὰ μελετῶμεν τὸν λόγον Σου, τὴν αἰωνίαν τροφὴν τῆς ψυχῆς μας. Ναί, Κύριε· δίδε μας τὴν διάθεσιν.

ΟΙ ΑΠΟΡΡΙΦΘΕΝΤΕΣ μαθηταὶ πρέπει νὰ δώσουν καὶ πάλιν ἐξετάσεις καὶ ἡ συσταθεῖσα ἐκ γονέων των ἐπιτροπὴ προγραμματίζει συγκεντρώσεις καθὼς καὶ παραστάσεις πρὸς κ. πρωθυπουργόν.

Δι' ἡμερησίας διαταγῆς πρὸς τὸ προσωπικὸν τῆς Α Τ Ε

Ο κ. Τ. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ ΤΟΝΙΖΕΙ ΤΗΝ ΣΗΜΑΣΙΑΝ ΤΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ ΤΟΥ ΑΓΡΟΤΙΚΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Ἡ ἐξυπυρετισις τοῦ ἀγρότου πρέπει νὰ εἶναι ταχεῖα καὶ πλήρης

Ὁ Διοικητὴς τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης κ. Τάσης Βγενόπουλος ἀπηύθυνε πρὸς ἅπαν τὸ προσωπικὸν τῆς ΑΤΕ τὴν κάτωθι ἐμπνευσμένην ἡμερησίαν διαταγὴν ἐπὶ τῇ ἀναλήψει τῶν καθηκόντων του:

Ἡ Κυβέρνησις μοῦ ἔκαμεν τὴν ὑψίστην τιμὴν νὰ μοῦ ἀναθέσῃ τὴν Διοίκησιν τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης. Καὶ ἀνέλαβον ἀπὸ σήμερον τὰ καθήκοντά μου, μὲ πίστιν καὶ πεποίθησιν, ἐπὶ τὸ ἔργον μου.

Θὰ δώσω πρῶτος τὸ παράδειγμα τῆς ἀφοσιώσεως εἰς τὸ καθῆκον καὶ τῆς ἐργατικότητος.

Ὅπως εἶπον καὶ κατὰ τὴν ἐγκατάστασίν μου, ἀπευθυνόμενος εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦ Κεντρικοῦ Καταστήματος, κύριος στόχος τοῦ Ἱδρύματος πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἀνύψωσις τοῦ βιωτικοῦ ἐπιπέδου τῶν ἀγροτῶν μας.

Ἡ σωτηρίατῆς ὑπαίθρου ἔχει ταύτισθῆ μὲ τὴν σωτηρίαν τοῦ Ἔθνους καὶ τὴν διατήρησιν τοῦ Κοινωνικοῦ καθεστῶτος μας.

Οἱ ἀγρόται μας ἀποτελοῦν τὰς ἀστειρεύτους πηγὰς ἀπὸ τὰς ὁποίας διοχετεύεται ἡ ζωὴ πρὸς τὸν Ἐθνικόν, Κοινωνικὸν καὶ Οἰκονομικὸν μας, Ὀργανισμὸν.

Αὐτὰς τὰς πηγὰς δὲν πρέπει νὰ ἀφήσωμεν νὰ στειρεύσωσιν.

Ἀξιῶ λοιπὸν τὴν ὁλόψυχον ἀφοσίωσίν σας πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτόν.

Τὰ Ὑποκαταστήματα τῆς Τραπέζης πρέπει νὰ εἶναι τὰ σπήτια τῶν ἀγροτῶν μας.

Πρέπει οἱ ἀγρόται μας εἰσερχόμενοι εἰς τὰ Καταστήματα τῆς Τραπέζης νὰ αἰσθάνωνται ὅτι εἰσέρχονται καὶ εὑρίσκονται στὰ σπήτια τους.

Προσήνεια, προθυμία, πειθὼ εὐγένεια καὶ συμπόνοια πρέπει νὰ χαρακτηρίζουν τὴν στάσιν τῶν ὑπαλλήλων τῆς Τραπέζης πρὸς τοὺς συναλλασσομένους μετ' αὐτῆς ἀγρότας.

Οἱαδήποτε ἀνάρμοστος συμπεριφορὰ πρὸς τοὺς ἀγρότας θὰ ἐπισύρῃ τὰς δεούσας κυρώσεις.

Ἀντιθέτως οἱ καλοὶ ὑπάλληλοι θὰ εὕρουν εἰς τὸ πρόσωπόν μου τὸν φίλον καὶ τὸν συμπαραστάτην εἰς πᾶσαν περίπτωσίν των.

Ζητῶ ν' ἀναπτυχθῇ μεταξὺ τῶν ὑπαλλήλων ἄμιλλα ὑπηρεσιακῆς ἀποδόσεως καὶ συναδελφικὴ ἀλληλεγγύη.

Ἡ ἐξυπηρέτησις τῶν ἀγροτῶν ὀφείλει νὰ εἶναι ταχεῖα ἵνα μὴ ἀποσπῶνται ἀπὸ τὰς ἐργασίας των καὶ ἐπιβαρύνωνται μὲ ἀσκόπους δαπάνας.

Δὲν θὰ ἐπιτραπῇ ἄστοχος καὶ περιττὴ ἐνέργεια κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ὑποθέσεων τῆς Τραπέζης ἢ ἡ ἐπίρριψις τῆς εὐθύνης εἰς ξένους ὤμους. Ὁ ὑπάλληλος εἰς τὸν κύκλον τῶν καθηκόντων του, πρέπει νὰ ἀναδέχεται ὁ ἴδιος τὰς εὐθύνας τῆς ὑπηρεσίας του.

Μόνον οὕτω θὰ συνεισφέρωμεν ὅλοι τὰς δυνάμεις μας, ἵνα ἡ ΑΤΕ ἐπιτύχῃ τὸν μέγαν Ἐθνικὸν καὶ Κοινωνικὸν σκοπόν, τὸν ὁποῖον ἔταξεν εἰς αὐτὴν ἡ Πολιτεία.

Τῆς παρούσης, νὰ λάβῃ γνῶσιν ἅπαν τὸ προσωπικὸν τῶν Κεντρικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ τῶν Ὑποκαταστημάτων.

Ο ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ
Α. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀνησυχητικὸν ἑλληνικὸν κοινωνικὸν φαινόμενον

Η ΠΤΩΣΙΣ ΤΟΥ ΗΘΙΚΟΥ ΤΩΝ ΗΓΕΤΙΚΩΝ ΤΑΞΕΩΝ ΚΑΙ ΑΙ ΣΟΒΑΡΑΙ ΣΥΝΕΠΕΙΑΙ ΤΗΣ

Τοῦ κ Α. ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Ὑπάρχουν ἀλήθειες, ποὺ δὲν μποροῦν νὰ εἰπωθοῦν σὲ ὁποιαδήποτε στιγμή. Ἡ σκοπιμότητα, ἔστω καὶ ἡ καλῶς ἐννοουμένη σκοπιμότητα, δὲν μᾶς ἐπιτρέπει οὔτε τὸ διαμάντι τους νὰ τὸ ῥίξουμε στὰ πόδια τῶν χοίρων, οὔτε τὴν ἁγιότητά τους νὰ τὴν πετάξουμε στὰ σκυλιά. Οἱ ἀλήθειες ὅμως αὐτὲς δὲν μποροῦν πάντοτε νὰ ἀποκρύβωνται, διότι κινδυνεύουν νὰ πάθουν ἀσφυξία, φυλακισμένες μέσα στὶς σκοπιμότητες. Καὶ ἡ ἀλήθεια, ποὺ ὄχι πρῶτοι, οὔτε οἱ μόνοι, ἀποκαλύπτουμε αὐτὴ τὴ στιγμή, εἶναι ἀκριβῶς ἀπὸ αὐτές. Πρόκειται γιὰ τὴν ἀλήθεια ποὺ μᾶς φανερώνεται ἀπὸ τὴ σύγχρονη πραγματικότητα, ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴ πραγματικότητα τῆς μεταπολεμικῆς ἰδίως περιόδου, καὶ ἡ ὁποία μᾶς βεβαιώνει, πὼς ἡ καθίζηση τοῦ ἠθικοῦ τῶν ἡγετικῶν ὁμάδων καὶ τῶν ἡγετικῶν φυσιογνωμιῶν ποὺ παίζουν ἀποφασιστικὸ ρόλο στὴν ἱστορικὴ πορεία τοῦ λαοῦ μας καὶ τοῦ Ἔθνους μας εἶναι μεγάλη.

Ἀφορμὴ μᾶς δόθηκε ἀπὸ τὴ συγκέντρωση γιὰ τὸ κυπριακό. Ἀπὸ μιὰ δηλαδὴ συγκέντρωση μὲ ἐθνικοὺς σκοποὺς καὶ περιεχόμενο, τὴν ὁποίαν ὁ τύπος ὑπηρετώντας μιὰ καλῶς ἐννοουμένη σκοπιμότητα, τὴν παρουσίασε σὰν ὀγκώδη καὶ σὰν παμπατραϊκή, παρὰ τὸ ὅτι οὔτε ὀγκώδης ἦταν, οὔτε παμπατραϊκὴ ἐπομένως. Ἰδιαίτερα δὲ ἀπὸ τὸ γεγονὸς τῆς ἀπουσίας τῶν μελῶν τῶν κατ' ἐξοχὴν ἡγετικῶν μας τάξεων, δηλ. τῶν διανοουμένων μας, τῶν ἐπιχειρηματιῶν μας, τῶν διαφόρων ἐπιστημόνων— ἐλευθέρων ἐπαγγελματιῶν καὶ τῶν ὑπαλλήλων μας, στὴ μεγάλη τους πλειοψηφία, ἀκόμη. Διότι: πέρα ἀπὸ κάθε σκοπιμότητα, πρέπει νὰ ὁμολογήσουμε, πὼς ἡ συγκέντρωση ἐκείνη ἦταν συγκέντρωση μέρους κυρίως τῆς ἐργατικῆς μας τάξεως καὶ τῶν ὀπαδῶν τῶν ἰδεῶν τῆς ἄκρας ἀριστερᾶς.

Ἀλλὰ τὴ συγκέντρωση ἐκείνη πέρνουμε μόνο σὰν ἀφορμή. Τὰ αἴτια τὰ βαθύτερα, ποὺ μᾶς ὠδήγησαν νὰ καταπιαστοῦμε μὲ τὴ σειρά μας, μ' ἕνα σύγχρονο ἀνησυχητικὸ ἑλληνικὸ κοινωνικὸ φαινόμενο, ποὺ ἡ ὕπαρξή του δὲν μᾶς τιμᾶ σὰν Ἔθνος καὶ δὲν προοιωνίζει ἐλπιδοφόρο τὸ μέλλον σὰν δημοκρατικοῦ μάλιστα λαοῦ, εἶναι ἡ παρατηρουμένη πτώση τοῦ ἠθικοῦ τῶν ἡγετικῶν ὁμάδων καὶ τάξεων, ἡ διάδοση τοῦ ἰδανικοῦ «τοῦ ὠχαδερφισμοῦ» στὰ μέλη τους, ποὺ μᾶς ἀπεκάλυψαν καὶ οἱ ἐγκυρότερες καὶ θαρραλεώτερες πένες, πὼς ἀνθεῖ χρόνια τώρα στὴ χώρα μας.

Πράγματι, ὅπου κι' ἄν στρίψουμε τὸ περισκόπιο τῆς ἐρευνάς μας. Ὅποια τάξη ἡγετικὴ κι ἄν φωτίσουμε μὲ τοὺς προβολεῖς τῆς εἰλικρινείας. Ὅπου κι ἄν ῥίξουμε τὸ βλέμμα τῆς παρατηρήσεως καὶ τῆς προσοχῆς μας μὲ ἀντικειμενικότητα καὶ ἐνδιαφέρον, μιὰ διαπίστωση θὰ κάνουμε. Τὴ διαπίστωση πὼς ὁ πολλαπλασιασμός, ἀλλὰ καὶ ἡ προώθηση στοὺς ἡγετικοὺς κύκλους τῶν πάσης φορμῆς «ἀπόντων» καὶ ἀδιαφορούντων γιὰ τὰ κοινὰ καὶ τὴν κατὰ σύστημα ἐνδιαφερομένων γι' αὐτὰ μόνον ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἱκανοποιήσεως τῶν ὁποιωνδήποτε προσωπικῶν τους φιλοδοξιῶν, εἶναι ὁ κανόνας τοῦ φέρεσθαι γιὰ τοὺς ὑψηλὰ ἱσταμένους Ἕλληνας πολῖτες καὶ ἡ αἰτία τῆς πτώσεως τοῦ ἠθικοῦ τῆς ἀφρόκρεμας τοῦ Ἔθνους.

Ἂς ἀρχίσουμε ἀπὸ τὸ χῶρο τῶν ἀνθρώπων τοῦ πνεύματος, τῆς τέχνης καὶ τῶν γραμμάτων. Ἂς ἀρχίσουμε ἀπὸ τοὺς καθηγητὲς τῶν ἀνωτάτων μας πνευματικῶν Ἱδρυμάτων καὶ ἄς τελειώσουμε μὲ τοὺς κατ' ἐπάγγελμα πνευματικοὺς καὶ ἄλλους ἀνθρώπους. Ἂς ἀρχίσουμε ἀπὸ αὐτοὺς ποὺ ἀποτελοῦν τοὺς πνευματικοὺς καθοδηγητὲς ἑνὸς Λαοῦ καὶ ἄς συγκρίνουμε τὴ στάση τους, μὲ τὴ στάση στὰ μεγάλα θέματα, ποὺ ἀπασχολοῦν τὶς κοινωνίες τῶν ἀνθρώπων, τῶν συναδέλφων τους τῶν ἄλλων ἐθνῶν. Ὁ πιλατισμός, μπροστὰ στὰ μεγάλα πολιτικά, κοινωνικὰ καὶ ἐθνικὰ γεγονότα, ποὺ διαδραματίστηκαν πάνω στὴ γῆ αὐτή, ποὺ λέγεται Ἑλλάς, ὑπῆρξε τῆς πλειοψηφίας τῶν Ἑλλήνων διανοουμένων τὸ χαρακτηριστικὸ γνώρισμα. Τὰ πνευματικὰ Ἱδρύματα, ἐνῶ εἶναι ἀλλοῦ οἱ ἑστίες καὶ τὰ ἀπόρθητα φρούρια τῆς ὑπερασπίσεως τῶν ἐλευθεριῶν τοῦ Λαοῦ, οἱ ἠθικοὶ πυρσοὶ καὶ οἱ φάροι ποὺ φωτίζουν τοὺς δρόμους, ποὺ ὁδηγοῦν στὴν πρόοδο καὶ στὴν ἀνθρώπινη ἀξιοπρέπεια, τοῦ παραδείγματος τοῦ καλοῦ οἱ προβολεῖς καὶ τῆς ἀγωνιστικότητος ἡ ἔκφραση, ἐδῶ κατήντησαν νὰ εἶναι τῆς ἀπαθείας καὶ τοῦ ὠχαδερφισμοῦ, τοῦ ἑαυτουλισμοῦ καὶ τοῦ καιροσκοπισμοῦ τὰ κατ' ἐξοχὴν κέντρα.

Ἔτσι καὶ ἐνῶ στὴ Γαλλία, καθηγητές, καλλιτέχνες, ἀνώτατοι ὑπάλληλοι ἐπιστήμονες καὶ φιλόσοφοι, ἔφθασαν στὸ σημεῖο νὰ θυσιάσουν καὶ τὶς θέσεις τους ἀκόμη, διακηρύσσοντες δημοσία καὶ καταπολεμώντας τὰ ἐγκλήματα τοῦ γαλλικοῦ ἰμπεριαλισμοῦ, στὴν ἐποχὴ τοῦ πολέμου κατὰ τῶν ἀλγερινῶν, ἐδῶ παρόμοιες καταστάσεις δὲν ἐρέθισαν τὸ νεῦρο τῆς διαμαρτυρίας τῶν δικῶν μας πνευματικῶν ἀνθρώπων καὶ δὲν κατώρθωσαν νὰ τοὺς ὠθήσουν σὲ ἀνοικτὴ ἀντίθεση πρὸς τοὺς ἑκάστοτε ἰσχυροὺς τῆς ἡμέρας. Ἀλλὰ καὶ ἄλλοῦ οἱ πνευματικοὶ ἄνθρωποι ἐπέδειξαν θάρρος καὶ ἀγωνιστικότητα, τόλμη καὶ πρωτοβουλία, σὲ ἀνώμαλες καταστάσεις. Παράδειγμα τὸ Νότιο Βιετνάμ. Ἐνῶ ἐκεῖ παραιτοῦντο ὅλοι οἱ καθηγητὲς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Σαϊγκόν, γιὰ τὸ διωγμὸ τῶν βουδδιστῶν καὶ τὰ ὁλοκαυτώματα τῶν ἱερέων τους, ἐδῶ τὰ πνευματικά μας Ἱδρύματα, μὲ μοναδικὴ καὶ τιμητικὴ ἐξαίρεση τὸ φοιτητικὸ ἰδίως κόσμο, γιὰ πάμπολλα παρόμοια ἢ παράλληλα γεγονότα ἐσιώπησαν. Καὶ ἐνῶ παντοῦ σχεδὸν σὲ ὁλόκληρο τὸν κόσμο, οἱ ἄνθρωποι τῶν γραμμάτων καὶ τῆς τέχνης, εἴτε ὑπάλληλοι εἶναι, εἴτε ἐλεύθεροι ἐπαγγελματίες, ζοῦν στρατευμένοι σὲ σοβαρὸ ποσοστὸ καὶ ἀγωνίζονται γιὰ τοὺς λαούς τους, ὁ καθένας ἀπὸ τὴ δική του σκοπιὰ καὶ κάτω ἀπὸ τὴν σημαία τοῦ δικοῦ του «πιστεύω», ἐδῶ καὶ μὲ μοναδικὲς ἐξαιρέσεις τοὺς ἀνθρώπους τοῦ πνεύματος, ποὺ πιστεύουν στὸ χριστιανισμό, στὸν κομμουνισμὸ καὶ ἐλαχίστοι στὴ δημοκρατία ἡ οὐδετερότης σὲ ὅλα, ἡ θεωρητικὴ καὶ ἡ πρακτικὴ τῶν μεγάλων καὶ τῶν μικρῶν μας διανοουμένων στὴν πλειοψηφία τους οὐδετέρους, θεωρήθηκε καὶ φαίνεται ἀκόμη νὰ θεωρῆται ἀπὸ τοὺς ἴδιους σὰν προτέρημα.

Ἀλλὰ καὶ ἡ μεγαλοαστικὴ μας τάξη ἔπαψε πλέον νὰ συγκαταριθμῆ στοὺς κόλπους της ἐθνικοὺς εὐεργέτες, κοινωνικοὺς ἐργάτες, νοικοκυραίους μὲ ἐθνικοὺς παλμοὺς καὶ μὲ ἀνεπτυγμένες, μὲ δυὸ λόγια, τὸ κοινωνικὸ καὶ ἐθνικὸ αἰσθητήριο. Τὰ ἴδια θὰ μποροῦσε κανεὶς νὰ πῆ καὶ γιὰ τὸ μεγαλύτερο μέρος τῶν ὑπολοίπων ἀστῶν Ἑλλήνων καὶ γιὰ ὅλους σχεδὸν τοὺς μέχρι χθὲς ἡγέτες τῆς ἐργατοϋπαλληλικῆς μας τάξεως. Ἀκάμη καὶ μέσα σ' αὐτὴ τὴν ἐκκλησία μας, ὅπως γνωρίζουμε ὅλοι, θὰ βροῦμενα ἐπικρατῆ μιὰ διαρκὴς προσπάθεια ἀποφυγῆς θυσιῶν καὶ ὑπερασπίσεως τῶν καλῶς ἢ κακῶς κεκτημένων μὲ κάθε μέσον. Τὸ χειρότερον δὲ ὅτι βρίθουν κυριολεκτικῶς ὅλες οἱ ἡγετικὲς τάξεις καὶ ὁμάδες ἀπὸ τοὺς περίφημους «ἀπόντες». Ἀπὸ ἀνθρώπους, ποὺ οὐδέποτε καὶ γιὰ τίποτε δὲν ἀγωνίσθηκαν καὶ ἀπὸ «ἀλεξιπτωτιστὲς» ποὺ χωρὶς θυσίες, χωρὶς ἀνώτερα κίνητρα, κατορθώνουν νὰ σκαρφαλώνουν τὶς σκάλες τῆς ὁπειασδήποτε ἱεραρχίας, ἀμειβόμενοι γιὰ τὴν ὑπερβολική τους ἀδιαφορία γιὰ τὰ κοινὰ καὶ γιὰ τὸ μεγάλο τους ἐνδιαφέρον γιὰ τὴν προσωπική τους καὶ μόνο καρριέρα, ἐπιτυχία καὶ ἀνάδειξη.

Ἀλλὰ ἡ κατάσταση αὐτὴ ἐὰν διαιωνισθῆ ἐγκυμονεῖ σοβαρώτατους γιὰ τὸ ἔθνος καὶ γιὰ τὸ καθεστώς μας κινδύνους. Ἡ ἀνάγκη τῆς ἀξιοκρατίας, ποὺ γίνηκε καὶ πολιτικὸ σύνθημα τῆς δημοκρατικῆς παρατάξεως στὴ χώρα μας τὸν τελευταῖο καιρό, εἶναι αὐτὸ χρημα ἐθνικὴ ἀνάγκη. Διότι οἱ συνέπειες ἀπὸ τὴν ἐπιβίωση αὐτοῦ τοῦ νοσηροῦ κοινωνικοῦ φαινομένου, στοὺς καθόλου μάλιστα ἀμέριμνους ἀναμφισβήτητα καιρούς μας, μποροῦν καὶ συνήθως εἶναι, σοβαρώτατες ὅπω οἱ ἀκόλουθες;

1) Οἱ μάζες τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ποὺ παρακολουθοῦν τοὺς ἡγέτες τους μὲ κριτικὸ πνεῦμα καὶ ὅλους ὅσους κατὰ ὁποιονδήποτε τρόπο βρίσκονται στὶς κορυφὲς τῶν ποικιλόμορφων κοινωνικῶν πυραμίδων, ἀηδιασμένες ἀπὸ τὴν κατάσταση αὐτή, μπορεῖ μὲ εὐκολία νὰ στραφοῦν ὅπου τὸ ἠθικό τους αἰσθητήριο τοὺς πληροφορήση πὼς οἱ ἄξιοι καὶ οἱ ἀγωνιστικοὶ ὑπάρχουν καὶ ἀμείβονται. Γιατὶ ἡ ψυχολογία τῶν λαῶν μᾶς πληροφορεῖ πὼς οἱ ἡγετικὲς προσωπικότητες εἶναι ἡ τροφὴ τῶν μαζῶν καὶ ἡ ἀπραξία τους μέσα σὲ μιὰ κοινωνία δημιουργεῖ κοινωνικὴ ἀνία καὶ ὁδηγεῖ στὴν κοινωνικὴ ἀποσύνθεση.

2) Ἐπίσης μποροῦν ἐπηρεασμένες οἱ μάζες ἑνὸς λαοῦ ἀπὸ τὸ παράδειγμα ποὺ τοὺς προσφέρουν οἱ ἡγέτιδές τους τάξεις, ν' ἀκολουθήσουν κι' αὐτὲς τὸ δρόμο τοῦ ὠχαδερφισμοῦ. Αὐτὸ σημαίνει ἔλλειψη ἀγωνιστικῶν διαθέσεων γιὰ ὁποιοδήποτε ἰδεώδες, μηδ' αὐτοῦ τοῦ ἰδεώδους τῆς ἐλευθερίας, τῆς προόδου καὶ τῆς πατρίδος ἐξαιρουμένου.

3) Τέλος ἡ μίμηση τοῦ πιλατισμοῦ τῶν στελεχῶν τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας, θὰ ὁδηγήση τὸ λαὸ μας στὴν ἔλλειψη κάθε ἐνδιαφέροντος γιὰ τὰ κοινά, ποὺ εἶναι καὶ τὸ προοίμιο τοῦ θανάτου τοῦ πολιτεύματος τῆς δημοκρατίας. Γιατὶ τὸ πολίτευμα αὐτὸ μάνο στὸν ἀνδρισμό, στὸ ἔντονο ἐνδιαφέρον γιὰ τὰ κοινὰ καὶ στὴν ἀρετὴ τῶν πολιτῶν κυρίως βασίζεται ὅπως ἡ μακραίωνη ἱστορία του μᾶς ἔχει ἀποδείξει.

Φοβερὲς λοιπὸν καὶ ὄχι ἁπλῶς σοβαρὲς, γιὰ τὴ χώρα μας ἄρχισαν ἤδη νὰ εἶναι οἱ ἐπιπτώσεις τῆς καθιζήσεως τοῦ ἠθικοῦ τῶν ἡγετικῶν ὁμάδων καὶ τῶν τάξεων τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας. Τόσο δὲ περισσότερο φοβερὲς θὰ γίνωνται ὅσο τὰ πληθυνόμενα συμπτώματα τῆς κοινωνικῆς μας σήψεως, ἀφήνουν ἀδιάφορους τοὺς ὑγιεῖς πολίτες, τὶς ὑγιεῖς ἡγετικὲς προσωπικότητες, τὶς ὑγιεῖς καὶ εὐρύτερες κοινωνικὲς λαϊκὲς τάξεις. Γιατὶ μόνον στὶς τάξεις αὐτὲς φαίνεται ὅτι ἐξακολουθεῖ νὰ ἐπικρατῆ μιὰ ἰσορροπημένη κατάσταση. Μιὰ ὡρισμένη ὑγιὴς μορφὴ κοινωνικῆς ψυχολογίας. Ἀπόδειξη ἡ ἔντονη κριτικὴ στάση τοῦ λαοῦ μας ἀπέναντι ὅλων τῶν ἐκκλησιαστικῶν, πνευματικῶν, πολιτικῶν, συνδικαλιστικῶν καὶ ἄλλων ἡγετικῶν στοιχείων τῆς χώρας μας καὶ μόνη ἐλπίδα ὑπερκερασμοῦ τοῦ νοσηροῦ αὐτοῦ φαινομένου.

Μετὰ τὸν «μετεωρολογικὸν Νίμπους

ΠΕΡΙΦΕΡΟΜΕΝΟΣ ΓΕΩΦΥΣΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΘΑ ΕΚΤΟΞΕΥΘΗ ΥΠΟ ΤΩΝ ΗΝΩΜ. ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ

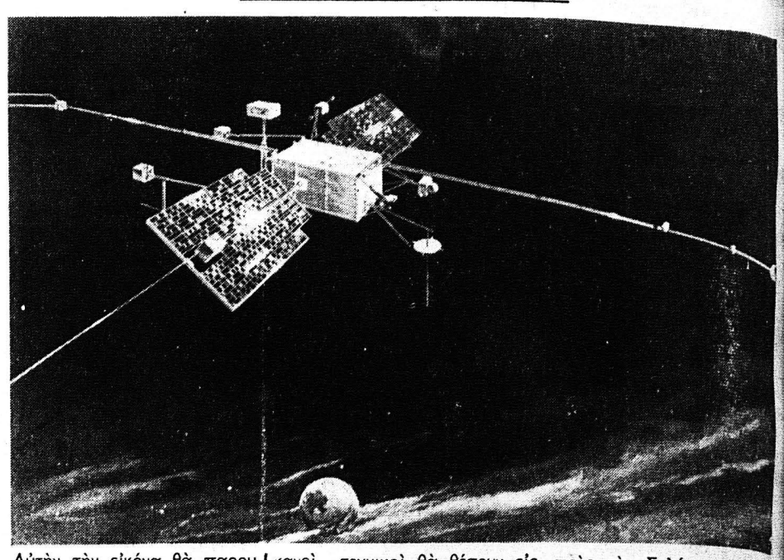

Αὐτὴν τὴν εἰκόνα θὰ παρουσιάζῃ ὁ Γεωφυσικὸς Παρατηρητής, τὸν ὁποῖον οἱ Ἀμερικανοὶ τεχνικοὶ θὰ θέσουν εἰς τροχιὰν πέριξ τῆς Γῆς, πρὶν ἢ πραγματοποιηθῆ τὸ ἄλμα πρὸς τὴν Σελήνην μετ' ὀλίγα ἔτη ἐνδεχομένως δέ τὸ 1970 καὶ ἐνωρίτερον ἀκόμη.

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. (Σεπτέμβριος). Ὁ ἀμερικανικὸς μετεωρολογικὸς δορυφόρος «Νίμπους», ποὺ καλύπτει κάθε τμῆμα τῆς ἐπιφανείας τῆς Γῆς ἐντὸς εἰκοσιτετραώρου, ἀποστέλλει ἤδη καλὰς φωτογραφίας, παρὰ τὴν μερικὴν ἀποτυχίαν τοῦ πυραύλου ποὺ τὸν ἔθεσεν εἰς τροχιάν. Πρὸ